

Caniculă

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

„Dacă nu știi ce să faci cu mâinile tale,
atunci transformă-le în mângâieri”
Jacques Salome

- Te simt cum arzi, m-aprind și eu, încet,
Când mă provoci să te sărut pe-un sân,
Iar celuilalt îi scriu câte-un sonet
Chiar dacă zeii spun că sunt păgân

Și nu mă satur cu aroma ta,
Cu gleznele pe care le ador
Când le-nfășori precum un colț de stea
La gâtul meu, ori ca Apolodor

Le arcuiеști ca bolta unui pod
Pe luciul calm al apei de izvor,
Mi-atât de cald, dar mă întind comod,
La pieptul tău fierbinte și mi-e dor...

- Ce bine mă cunoști și gura ta
N-are nevoie acum de nicio hartă,
Vulcani de pasiuni vom explora,
Mi-ai spus cândva că dragostea-i o artă.

Obrajii-mbujorați de îndrăzneți
De mi-or trăda, iubite, nerăbdarea,
Învăță-mă să nu mai fac greșeli,
Sălbatică sunt, uneori, ca marea,

Iar alteori sunt fluviu stăvilit
De maluri de tandrețe. Cursul blând
E curcubeu pe zare arcuit,
O carte ce se scrie rând cu rând.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

Din volumul Din paradisul aproape pierdut -
Editura PIM Iași - 2015